

การเปรียบเทียบผลจากการใช้รูปแบบการเทียนมาตรฐานที่ต่างกัน
เมื่อแบบสอนร่วมมือความพยายามที่ต่างกัน

นางสาวพิ พรีดีวัฒนาณรงค์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตร์บัณฑิต
สาขาวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา^๑
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
พ.ศ. ๒๕๖๔

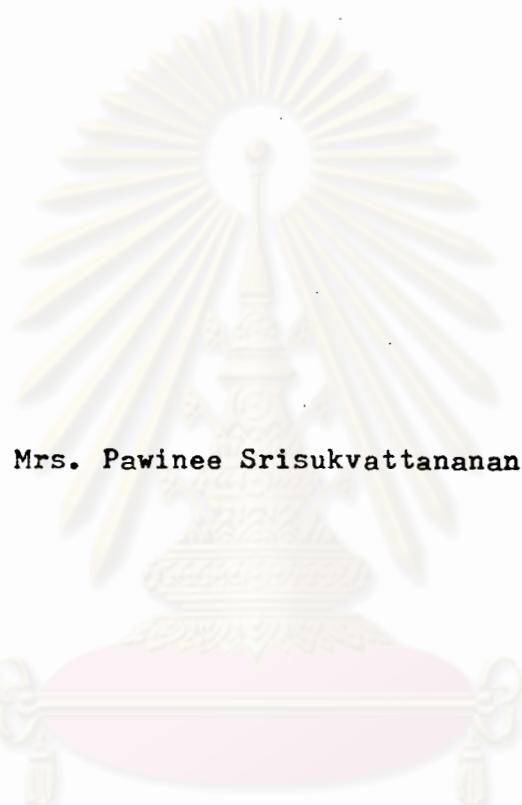
ISBN 974-566-587-8

013672

工1085214X

๙

A COMPARISION OF RESULTS FROM THE APPLICATION OF
DIFFERENT EQUATING MODELS AT DIFFERENT LENGTH
OF ANCHOR TESTS

Mrs. Pawinee Srisukvattananan

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Doctor of Philosophy
Educational Measurement and Evaluation Program

Graduate School

Chulalongkorn University

1986

หัวขอวิทยานิพนธ์

การเปรียบเทียบผลจากการใช้รูปแบบการเทียบมาตรฐานที่ค้างกัน
เมื่อแบบสอนร่วมมีความยาวค้างกัน

ไทย

นางสาวพิ พิรุษวัฒนาณัท

สาขาวิชา

การวัดและประเมินผลการศึกษา

อาจารย์ที่ปรึกษา

บุญชัยศาสตราจารย์ ดร. สวัสดิ์ ประทุมราช

รองศาสตราจารย์ ดร. เยาวาทร วิญญูลักษ์

ดร. ชูศักดิ์ ชัยภัลชิก

บัญชีกวิทยาลัย ศึกษาองกรณ์มหาวิทยาลัย อนุเมตติให้มีบัญชีกวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาทางหลักสูตรปริญญาครุภัณฑ์บัญชี

บัญชี

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร. สร้อย พิศาลนุกร)

รักษาการในทำเนินรองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติราชการแทนรักษาการในทำเนินรองคณบดีบัญชีกวิทยาลัย

คณะกรรมการสอนบัญชีกวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ

(ดร. วิลาศ สิงห์สัย)

..... กรรมการ

(ศาสตราจารย์ ดร. สมหวัง พิชัยานุวงศ์)

..... กรรมการ

(บุญชัยศาสตราจารย์ ดร. สวัสดิ์ ประทุมราช)

..... กรรมการ

(ดร. ชูศักดิ์ ชัยภัลชิก)

..... กรรมการและเลขานุการ

(ศาสตราจารย์ ดร. อุทุมพร จามรnan)

ลิขสิทธิ์ของบัญชีกวิทยาลัย ศึกษาองกรณ์มหาวิทยาลัย

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การเปรียบเทียบผลจากการใช้รูปแบบการเรียนมาตราที่ค่างกัน
เมื่อแบบสอนร่วมมีความยาวทั้งกัน

ชื่อนิติ

นางสาวณิ ศรีสุขวัฒนาณิท

อาจารย์ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สวัสดิ์ ประทุมราช
รองศาสตราจารย์ ดร. เยาวรัต วิมูลย์ศรี
ดร. ภูศักดิ์ ชั้นภัลชิก

สาขาวิชา

การวัดและประเมินผลการศึกษา

ปีการศึกษา

๒๕๖๗

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้วัดกุประสังค์หลักเพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลของการใช้รูปแบบการเรียนมาตราที่ค่างกันสามรูปแบบ คือ ๑) รูปแบบอิควิเปอร์ เชนไก๊ ๒) รูปแบบเชิงเส้นกรง และ ๓) รูปแบบองค์ประกอบของข้อสอนแบบใจจิสติกสามพารามิเตอร์ ถ่ายทอดโดยแบบเรียนมาตรา ไก่มีแบบสอนร่วมกันกับรายในที่มีความยาวทั้งกันสามชนาด ซึ่งคิดเป็นร้อยละของแบบสอน เรียนมาตรา (๑๕ ช.) คือ มีชนากรอยละ ๖๐ (๖๐ ช.) ชนากรอยละ ๔๐ (๔๐ ช.) และชนากรอยละ ๒๐ (๒๐ ช.) การประเมินผลการเรียนมาตราจะทำไก่การวิเคราะห์ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน ของการเรียนมาตรา ซึ่ง เป็นเกณฑ์ภายในเพื่อเปรียบเทียบความแม่นยำระหว่างวิธี เรียนภายในรูปแบบเดียวกัน และการวิเคราะห์คุณสมบัติของแบบสอน ซึ่ง เป็นเกณฑ์ข้างนอกเพื่อเปรียบเทียบความเพียงพอ ระหว่างวิธี เรียนมาตราไก่กรงกับผลสุกท้ายของการเรียนมาตรา

ประชากรที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ส่องกรณี คือ กรณีแบบสอนคัดเลือก และกรณีแบบสอนวัดผลสัมฤทธิ์ สำหรับกรณีแรกประชากรบุตรสูง คือ บุตรเข้าศูนย์เรียนชั้นอนุบาลจนจบงาน จำนวน ๙๘๘๘ คน ส่วนกรณีหลังประชากร คือ บุตรลงทะเบียนวิชาที่เลือกมาใช้ในการวิจัยระดับปริญญาตรี จำนวน ๑๖๗๗ คน ในแต่ละกรณีใช้กุ่มทั้งหมดกุ่มละ ๔๐๐ คน จำนวน ๖ กุ่ม สำหรับ

แบบสอนที่ใช้ในการเทียนมาตราแบบ เป็นชุด X และชุด Y ซึ่งมีจำนวนชุดละ ๙๖ ชิ้น และแบบสอนร่วม ๗ ชิ้น มีสามชนาด ไก้แก่ ๒๐ ชิ้น ๐๔ ชิ้น และ ๘ ชิ้นนั้น ทำหน้าที่วัดความรู้หรือความสามารถของ จิตวิทยาที่ใกล้เคียงกัน ช้อสอนเหล่านี้สูญเสียจากแบบสอนชนิดเดิมอยู่แล้ว ๐๐ ชิ้น ของสถาน การณ์การสอนจริงทั้งสองกรณี แบบสอนร่วมชนิดนี้หายไป ๒๐ เป็นขับ เนื้อห่องชนิดนี้หายไป ๙ และ ก่างก็เป็นขับ เนื้อห่องชนิดนี้หายไป ๒๐ ภายหลังการบันทึกแบบสอนร่วมเข้ากับแบบสอนเทียนมาตรา แล้วไก้แบบสอนที่ใช้ในการวิจัยรวม ๑ คู่ คือ XV60-YV60 XV40-YV40 และ XV20-YV20 ความเที่ยงของแบบสอนแท่นคู่ไก้เคียงกัน (คู่ที่มีความเที่ยงต่างกันมากที่สุดคือคู่ที่ ๐๔) ส่วนการออกแบบการวิจัยนี้ให้ออกแบบให้ถูกและ กันแบบสอนร่วม (V) กดุ่มหลัง ๒ ทำแบบสอนชุด X กันแบบสอนร่วม (V) ในแต่ละกรณีใช้รูปแบบการเทียนมาตรา ๑ รูปแบบ สร้างตารางแปลงคะแนนสมมูลจากคะแนนชุด Y ไปยังชุด X และวิเคราะห์ความคลาดเคลื่อน มากที่สุดของการเทียนมาตรา คำนวณหาค่าที่นี่ประสิทธิภาพสัมพัทธ์ (RE) การวิเคราะห์กดุ่มสอนท่าน ผลนั้น กระทำโดยยกคำนวณค่าที่นี่เปรียบเทียนความแยกกัน (C) ซึ่งเป็นความคลาดเคลื่อนร่วม และทดสอบความแตกต่างของค่าอันกันของค่าที่นี่กับการทดสอบรายคู่

ผลการวิจัยสรุปไปกันนี้

๑. การเทียนมาตราแบบสอนชุดที่คล้ายกันโดยนิยมกดุ่มสูญเสียของกดุ่มที่สูนจากประชากรเกี่ยว กันทั้งกรณีแบบสอนคัดเลือก และแบบสอนวัดผลลัพธ์ที่ ให้ผลการเทียนมาตราที่อยู่ในระดับที่ยอมรับ ไก้ทั้ง ๔ วิช หังที่เกิดจากการใช้รูปแบบการเทียนมาตราที่ทางกัน และใช้แบบสอนร่วมที่มีความยาว ก่างกัน

๒. ความยาวของแบบสอนร่วมเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลกระทบโดยตรงต่อความแม่นยำ และ ความเพียงพอของวิช เทียนมาตรา เมื่อความยาวแบบสอนร่วมเพิ่มขึ้นความคลาดเคลื่อนมากที่สุด ของ การเทียนมาตราลดลง และความคลาดเคลื่อนรวมจากการวิเคราะห์กดุ่มสอนท่านผลก็ลดลงกวย แก่เมื่อแบบสอนเทียนมาตราหังคู่มีความเที่ยงสูงไก้เคียงกันอยู่แล้ว ผลกระทบที่เกิดจากการเพิ่ม ความยาวของแบบสอนร่วมเห็นไก้ไม่ชัดเจน

๓. ในสถานการณ์ของการสอนคักเลือก และการสอนเพื่อวัสดุสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้น การเที่ยวนามาราก้าวีรูปแบบเกี่ยว กัน ให้ผลที่แทรกค่ากัน เมื่อประมีนก็ความคลาดเคลื่อนรวม กล่าวคือ ในกรณีแบบสอนคักเลือก รูปแบบที่ให้ผลก็ตามลักษณะ ก็คือ อัคชิเปอร์เซนไทก์ รูปแบบอิง- ทดสอบการสอนข้อสอบ และรูปแบบเชิงเส้นกรง ส่วนในกรณีแบบสอนวัสดุสัมฤทธิ์ รูปแบบที่ให้ผลก็ ตามลักษณะ ก็คือ รูปแบบเชิงเส้นกรง รูปแบบอัคชิเปอร์เซนไทก์ และรูปแบบอิงทดสอบการสอน

ศูนย์วิทยทรัพยากร บุคลากรนักเรียนมหาวิทยาลัย

๗

Thesis Title : A Comparison of Results from the Application of
Different Equating Models at Different Length of
Anchor Tests

Name : Ms. Pawinee Srisukvattananan

Thesis Advisors : Assistant Professor Sawat Pratoomraj, Ph.D.
Associate Professor Yavadee Vibulsri, Ph.D.
Choosak Khampalikit, Ph.D.

Program : Educational Measurement and Evaluation

Academic Year : 1985

Abstract

The main purpose of this study was to compare the results from an application of three equating models, viz. Equi-percentile model, Linear model and the IRT three-parameter Logistic model, when three different lengths of internal anchor test, viz. its 60% (a 21-item test), its 40% (a 14-item test) and its 20% (a 7-item test) of the equated test of 35 items were utilized. The results were evaluated basing on an internal criterion and an external one. The internal criterion was to use standard errors of equating to compare their precisions among equating methods within the same models while the external criterion was to use a cross-validation technique to compare their equating adequacies.

In this study, two cases of testing situations, a selective test and an achievement test, were investigated. For case I, two groups of 1,500 examinees each from 15,875 examinees taking a selective test were randomized and used as the samples whereas two more groups of 1,500 examinees each from 12,383 examinees taking an achievement test were used for case II. Both tests were administered in actual situations. In each case, three main tests, a 35-item test (Form X), a 35-item test (Form Y) and three anchor tests of a 21-item, 14-item and 7-item test (Form V) were drawn from a 100 item multiple-choice test. These tests were assumed to measure the same knowledge and psychological ability. The anchor test was then constructed into three forms: a 20%-anchor test (V20), a 40%-anchor test (V40) and a 60%-anchor test (V60). Items of the first two tests were subsets of the third test, while the first test was subset of the second. In each case, when the anchor tests were added, the reliability coefficients of three pairs of the equating tests viz. XV60-YV60, XV40-YV40 and XV20-YV20, were slightly different. The first group of examinees (α) was assigned to take Form X and Form V, while the second group (β) to take Form Y and Form V. Finally, tables of equivalent scores were then constructed for the three models in two cases.

The findings can be summarized as follows:

1. When the tests were similar and examinees were from the same population, the outcomes of all the score equating techniques were acceptable in both cases.

2. The anchor tests had direct effects on the precision and adequacy of equating scores. As the length of an anchor test was increased, its standard error of equating and total error decreased. However, such a phenomenon was not vivid when any pair of tests with approximately high reliability coefficients were used.

3. In both cases, the same equating models yielded different results. Basing on their total errors, it was found that, for the selective test, Equi-percentile model, three-parameter Logistic model and Linear model were respectively ranked as first, second and third good techniques. However, for the achievement test, the ranks of Linear model, Equi-percentile model and three-parameter Logistic model were first, second and third, respectively.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

កិច្ចការរំនោភ្លាស

บัญชีเงินเดือนคุณภาพดีที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เป็นอย่างสูง กิจ บัญชีวิศวกรราษฎร์ กร. สวัสดิ์ ประทุมราช รองศาสตราจารย์ กร. เยาวกิ วิมูลย์ศรี และอาจารย์ กร. ชูศักดิ์ ชัยมงคล ที่ได้รับการยกย่องให้เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยครั้งนี้ ตลอดจนการตรวจสอบและประเมินผลงานการวิจัยนี้ ถ้าเป็นไปตามที่ตั้งใจไว้ งานวิจัยนี้คงไม่อาจแล้วเสร็จ ได้ก็วันนี้ นอกจากนี้บัญชีเงินเดือนคุณภาพดีที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เป็นอย่างสูง กิจ บัญชีวิศวกรราษฎร์ กร. วินัย วงศ์นันท์ คุณวารุณี เพลงไชย ศาสตราจารย์ กร. สมหวัง พิษิyanุวัฒน์ และบัญชีวิศวกรราษฎร์ กร. นิติม วงศ์พิภพ เป็นอย่างสูงที่ได้รับการยกย่อง ทั้งนี้ ทั้งหมดเป็นผลมาจากการวิจัยแก้ไขบัญชีเงินเดือนคุณภาพดีที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้รับการสนับสนุนและสนับสนุนอย่างมาก

การวิจัยนี้เรียนให้รับทราบอย่างเคร่งครัดในส่วนของข้อมูลจากสถาบันที่เกี่ยวข้องสองแห่ง และได้รับความเชื่อเพื่อจาก Dr. Michael J. Kolen และ Dr. Gary L. Marco ที่ได้ส่งมา บทความ และรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งที่พิมพ์ในต่างประเทศ และยังไม่ได้พิมพ์ มาถึงปัจจุบันในไทยกรง ปัจจุบันสึกษาชั้นในวิทยาทานที่ได้รับ เป็นอย่างยิ่ง

บุ๊เบียนซอขอนบุญ บุ๊ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุพัฒน์ ศุภนอสันท์ อาจารย์จิราภรณ์
ศิริทวี อาจารย์มีระพีร์ เทพธารานนท์ คุณสมพร บุญอุ่น และเพื่อน ๆ อาจารย์ในโรงเรียนสาธิต
แห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่มีส่วนให้ความช่วยเหลือในการกันทั่ง ๆ และให้กำลังใจอยู่เสมอ
และซอขอนบุญ คุณวินล ไกรสวัสดิ์กัน ที่ช่วยกันพัฒนาวิจัยให้แล้วเสร็จกวยความเรียบเรียง

ท้ายที่สุดนั้น บุญเชียนขอขอบคุณ นารากรชัยของบุญเชียน คุณสมพงษ์ ศรีสุขวัฒนาณัท ตลอดจนที่และน้องของบุญเชียนเป็นอย่างมาก ที่ได้รับการระหนาย ฯ ก้านของบุญเชียน และให้กำลังใจ เรื่อยมาทั้งแก่พนิจงานวิจัย ໄก์ เสรี สมภร ยังในที่สุด

ภาควิชี ศรีสุขวัฒนานนท์

Digitized by srujanika@gmail.com

สารบัญ

หน้า

บทที่ ๑ ภาษาไทย.....	๕
บทที่ ๒ ภาษาอังกฤษ.....	๖
กิจกรรมประจำภาค.....	๗
สารบัญภาระ.....	๘
สารบัญภาพ.....	๙

บทที่

๑. บทนำ.....	๑
ความเป็นมา และความสำคัญของปัญหา	๑
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	๒
สมมุติฐานของการวิจัย	๓
ขอบเขตของการวิจัย	๑๐
ความจำกัดของการวิจัย	๑๑
นิยามศัพท์เฉพาะ	๑๓
 ๒. วรรณคดีเกี่ยวข้อง.....	๑๔
พัฒนาการทางแนวคิด และรูปแบบการ เที่ยวน้ำทราย	๑๔
การอ蚱แบบการ รวมรวมชุมชนคหบดี	๑๕
วิธีเที่ยวน้ำทรายรูปแบบอ็อกวิ เปอร์ เช่นไก่	๑๖
วิธีเที่ยวน้ำทรายรูปแบบเชิง เส้นตรง	๑๘
วิธีเที่ยวน้ำทรายรูปแบบอิงฤทธิ์การตอบรับ	๑๙
ความขาวช่องแบบสอบถาม	๒๕

สารบัญ (๑๐)

หน้า

ความคิดเห็นของภารกิจที่เกี่ยวกับการเปลี่ยนมากรา	๗๖
การประเมินความพึงพอใจของการเปลี่ยนมากรา	๘๓
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเปรียบเทียบรูปแบบการเปลี่ยนมากรา	๘๔
๑ การดำเนินการวิจัย.....	๙๐
การออกแบบการเปลี่ยนมากรา	๙๑
ระเบียบวิธีการเปลี่ยนมากรา	๙๕
การวิเคราะห์ความคิดเห็นของภารกิจที่เปลี่ยนมากรา	๙๙
การวิเคราะห์กุณสมบัติทางผล	๑๐๐
๒ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	๑๐๕
ผลการตัดเทียบรูปแบบเปลี่ยนมากรา และกุณสมบัติทางผล	๑๐๕
ผลการดำเนินการเปลี่ยนมากรา	๑๑๓
ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของภารกิจที่เปลี่ยนมากรา	๑๑๐
ผลการวิเคราะห์กุณสมบัติทางผล	๑๖๕
๓ สรุปการวิจัย และขอเสนอแนะ.....	๑๖๕
สรุปผลการวิจัย	๑๖๕
ขอป้ายยา	๑๖๖
ขอเสนอแนะ	๑๖๖
บรรณาธิการ.....	๑๗๙
ภาคผนวก.....	๑๘๔
ประวัติ.....	๑๘๔

สารบัญภาระ

ภาระ	หน้า
•	๐๙๖
๖ (ก) ค่าสถิติพื้นฐานของแบบสอบถามคัดเลือก และแบบสอบถามวัดผลสัมฤทธิ์ ค่าสถิติพื้นฐาน และความเที่ยงของแบบสอบถามเที่ยบมาตรา และ แบบสอบถาม กรณีแบบสอบถามคัดเลือก	๐๙๗
๖ (ข) ค่าสถิติพื้นฐาน และความเที่ยงของแบบสอบถามเที่ยบมาตรา และ แบบสอบถาม กรณีแบบสอบถามวัดผลสัมฤทธิ์	๐๙๘
๗ สถิติบรรยายถุ่มตัวอย่าง α และ β ในการทดสอบแบบสอบถามชุดทดลองฯ	๐๑๒
๘ ค่าประมาณมาตรฐานประชากรตัวอย่างที่เป็นไปได้สูงสุดจากถุ่ม α และ ถุ่ม β	๐๑๓
๙ ค่า A และ B ของสมการเที่ยบมาตราเชิงเส้นกรุง กรณี แบบสอบถามคัดเลือก และแบบสอบถามวัดผลสัมฤทธิ์	๐๑๔
๖ สรุปค่าประมาณพารามิเตอร์ของแบบสอบถามคัดเลือก และ แบบสอบถามวัดผลสัมฤทธิ์	๐๑๕
๗ ค่าความคลาดเคลื่อนมาตราฐานของการเที่ยบมาตราฐานแบบ อิควิเปอร์ เซนไทร์	๐๑๖
๘ ความคลาดเคลื่อนมาตราฐานของการเที่ยบมาตราฐานแบบ เชิงเส้นกรุง	๐๑๗
๙ ความคลาดเคลื่อนมาตราฐานของการเที่ยบมาตราฐานแบบ IRT	๐๑๘
๑๐ ประดิษฐิภาพสัมพัทธ์ของวิธีเที่ยบมาตราที่ใช้แบบสอบถาม V40 และ V20 เมื่อเที่ยบกับ V60	๐๑๙
๑๑ สถิติบรรยายถุ่มตัวอย่างสอบถามแบบ ตัวนิเปรียบเที่ยบความแตกต่าง C จากถุ่มสอบถามแบบ	๐๒๐
๑๒ และรากที่สองของความน่าพา้อิจของวิธีเที่ยบมาตรา	๐๒๑

สารบัญภาระ (ก)

ภาระ	หน้า
๐๓ ขั้นตอนการซื้อเปรียบเทียบความแตกต่างภายในแท็คทิสชูปแบบ ของการ เที่ยมมาตรา	๙๕๐
๐๔ ขั้นตอนการซื้อเปรียบเทียบความแตกต่างภายในแท็คทิสความพยายาม แบบสอบถาม	๙๕๐
๐๕ คำประมวลพารามิเตอร์ของสถาบันจากการวิเคราะห์ภายใน LOGIST การพัฒนาแบบสอบถามคัดเลือก	๙๕๐
๐๖ คำประมวลพารามิเตอร์ของสถาบันจากการวิเคราะห์ภายใน LOGIST การพัฒนาแบบสอบถามวัดผลสัมฤทธิ์	๙๕๐
๐๗ คำแนะนำคร่าวๆ ของคะแนนจริง คำแนะนำจริง คำความสามารถ ที่สมมัยกัน และคำสั่งที่มีความต้องการของการแจกแจงคะแนนจริง	๙๕๖
๐๘ การวางแผนสมมูลของแบบสอบถาม XV20 กับ XV20 การพัฒนาแบบสอบถามคัดเลือก	๙๕๗
๐๙ การวางแผนสมมูลของแบบสอบถาม XV40 กับ XA40 การพัฒนาแบบสอบถามคัดเลือก	๙๕๙
๑๐ การวางแผนสมมูลของแบบสอบถาม XV60 กับ XV60 การพัฒนาแบบสอบถามคัดเลือก	๙๖๑
๑๑ การวางแผนสมมูลของแบบสอบถาม XV20 กับ XV20 การพัฒนาแบบสอบถามวัดผลสัมฤทธิ์	๙๖๐
๑๒ การวางแผนสมมูลของแบบสอบถาม XV40 กับ XV40 การพัฒนาแบบสอบถามวัดผลสัมฤทธิ์	๙๖๐
๑๓ การวางแผนสมมูลของแบบสอบถาม XV60 กับ XV60 การพัฒนาแบบสอบถามวัดผลสัมฤทธิ์	๙๖๒

สารบัญแผนภาพ

แผนภาพ	หน้า
• ผังแสดงกระบวนการ เที่ยบมาตรฐานภาคและแผนแบบส่วนของชุดก้าวเป้าที่เกี่ยวข้องกับแบบส่วนรวม	๑๒
๑ สรุปเกณฑ์การประเมินผลการเที่ยบมาตรฐาน	๑๓
๔ (ก) กราฟความดีสะสมพัธ์ของแบบส่วน XV60 และ YV60 กรณีแบบส่วนคักเลือก	๑๔
๔ (ข) กราฟความดีสะสมพัธ์ของแบบส่วน XV40 และ YV40 กรณีแบบส่วนคักเลือก	๑๕
๔ (ก) กราฟความดีสะสมพัธ์ของแบบส่วน XV20 และ YV20 กรณีแบบส่วนคักเลือก	๑๖
๔ (ก) กราฟความดีสะสมพัธ์ของแบบส่วน XV60 และ YV60 กรณีแบบส่วนวัดผลสัมฤทธิ์	๑๗
๔ (ข) กราฟความดีสะสมพัธ์ของแบบส่วน XV40 และ YV40 กรณีแบบส่วนวัดผลสัมฤทธิ์	๑๘
๔ (ก) กราฟความดีสะสมพัธ์ของแบบส่วน XV20 และ YV20 กรณีแบบส่วนวัดผลสัมฤทธิ์	๑๙
๖ กราฟแสดงการเบริญเที่ยบภาคแผนสมมูล จากการเที่ยบมาตรฐาน กับบูรณาชีวิ เปอร์เซนไกล์ เชิงเส้นกรง และ IRT กรณีแบบส่วนคักเลือก	๒๐
๗ กราฟแสดงการเบริญเที่ยบภาคแผนสมมูล จากการเที่ยบมาตรฐาน กับบูรณาชีวิ เปอร์เซนไกล์ เชิงเส้นกรง และ IRT กรณีแบบส่วนวัดผลสัมฤทธิ์	๒๑

สารบัญແນກພາບ (ກອ)

ແນກພາບ	หน້າ
๒ графເປີຍນເຫັນຄວາມຄລາກເກລືອມາກຮຽນຂອງການເທິນ ນາກຮຽນແນນອົກວິເປ່ອຣ໌ເຊົ່າໄກ໌ ກຣົມແນບສອນຄັກເລືອກ	๐๓๖
๔ графເປີຍນເຫັນຄວາມຄລາກເກລືອມາກຮຽນຂອງການເທິນ ນາກຮຽນແນນອົກວິເປ່ອຣ໌ເຊົ່າໄກ໌ ກຣົມແນບສອນວັກຜລສັນຖາ	๐๓๘
๖ графເປີຍນເຫັນຄວາມຄລາກເກລືອມາກຮຽນຂອງການເທິນ ນາກຮຽນແນນເຈິ້ງເສັ້ນກວງ ກຣົມແນບສອນຄັກເລືອກ	๐๓๙
๘ графເປີຍນເຫັນຄວາມຄລາກເກລືອມາກຮຽນຂອງການເທິນ ນາກຮຽນແນນເຈິ້ງເສັ້ນກວງ ກຣົມແນບສອນວັກຜລສັນຖາ	๐๔๐
๑๐ графເປີຍນເຫັນຄວາມຄລາກເກລືອມາກຮຽນຂອງການເທິນ ນາກຮຽນແນນເຈິ້ງເສັ້ນກວງ ກຣົມແນບສອນວັກຜລສັນຖາ	๐๔๑
๑๒ графເປີຍນເຫັນຄວາມຄລາກເກລືອມາກຮຽນຂອງການເທິນ ນາກຮຽນແນນ IBT ກຣົມແນບສອນຄັກເລືອກ	๐๔๒
๑๔ графເປີຍນເຫັນຄວາມຄລາກເກລືອມາກຮຽນຂອງການເທິນ ນາກຮຽນແນນ IBT ກຣົມແນບສອນວັກຜລສັນຖາ	๐๔๓
๑๖ ແຜນໝົນແຫ່ງແສກງຄໍາຕົນເປີຍນເຫັນຄວາມແກດກ່າງຈາກການ ວິເກະະທົກລຸ່ມສອນທານຜລ ກຣົມແນບສອນຄັກເລືອກ	๐๔๔
๑๘ ແຜນໝົນແຫ່ງແສກງຄໍາຕົນເປີຍນເຫັນຄວາມແກດກ່າງຈາກການ ວິເກະະທົກລຸ່ມສອນທານຜລ ກຣົມແນບສອນວັກຜລສັນຖາ	๐๔๕
๒๐ ການແຈກແຈງກໍາເນີຍຮາຍ້ອ ແລະ ກໍາສໍານັ້ນຫົ່ວ່າຮາຍ້ອກັນແນບສອນ ທັງນັນຂອງຂໍ້ສອນໃນແນບສອນຮ່ວມ ກຣົມແນບສອນຄັກເລືອກ	๐๔๖
๒๒ ການແຈກແຈງກໍາເນີຍຮາຍ້ອ ແລະ ກໍາສໍານັ້ນຫົ່ວ່າຮາຍ້ອກັນແນບສອນ ທັງນັນຂອງຂໍ້ສອນໃນແນບສອນຮ່ວມ ກຣົມແນບສອນວັກຜລສັນຖາ	๐๔๗